

Nr 32.

Av herrar **Persson** i Svensköp och **Kristensson**, om ökat anslag till byggnadsarbeten vid lantmanna- och lanthushållsskolor samt vid jordbrukets yrkesskolor.

Fortsatt och ökad rationalisering inom den svenska jordbruksdriften är ett krav, som gång på gång framställes från skilda håll, när jordbrukets olika problem diskuteras. Vilken ståndpunkt man än intager i fråga om jordbrukets framtida utvecklingslinjer, så synes man vara ense om den saken, att det tekniska framåt-skridandet icke får avstanna och att den framtida företagaren inom jordbruks-näringen måste så långt det är möjligt bemästra produktionsteknikens alla detaljer. Många tecken tyda också på att de jordbruksekonomiska problemen komma att ställa de allra största krav på jordbrukarens yrkesskicklighet och hans förmåga att upprätthålla en lönsam jordbruksdrift.

Allt tal om rationaliseringens betydelse och värde för jordbrukets utövare kommer att förklunga ohört bland jordbrukarnas djupa led, därest man icke genom en ändamålsenlig yrkesutbildning kunnat väcka de blivande företagarna inom jordbruksnäringen till insikt om att rationella driftmetoder äro oundgäng-ligen nödvändiga i framtidens jordbruk. Icke minst inom det mindre jordbruket, som nu är föremål för alldeles särskild uppmärksamhet när det gäller rationali-seringssträvandena, är behovet av yrkesutbildning i ökad omfattning särskilt trängande. För jordbruksnäringens bestånd och sunda utveckling är det säker-ligen ett livsvillkor, att jordbrukets både män och kvinnor äga ett tillfredsställande mått av yrkeskunskaper.

1936 års lantbruksundervisningskommitté har i sitt betänkande påpekat, att landsbygdens ungdoms- och yrkesskolor icke ägnats så mycket intresse och upp-muntran från statsmakternas sida, som deras betydelse för jordbruksnäringen har motiverat. Ett mera verksamt stöd för framtiden i form av ökade anslag kunde därför anses påkallat. 1939 års riksdagsbeslut angående den lägre lantbruksundervisningens ordnande avsåg ju också att bereda möjlighet för en vida större procent av landsbygdsungdomen att deltaga i undervisningen vid dessa skolor. Då detta krävde en omfattande nybyggnad vid flertalet dåvarande lantmanna- och lanthushållsskolor och inrättandet av nya sådana, har program-met under krigsåren endast i obetydlig mån kunnat genomföras. Behovet kvar-står därför till stor del ouppfyllt. Tillströmningen av elever vid t. ex. de skånska lantmannaskolorna sistlidne höst vittnar också om att tillgången på elevplatser icke på långt när svarar mot behovet. Man frågar sig därför, om tiden nu icke vore inne att ta ett krafttag för genomförandet av byggnadsprogrammen.

Den 31 augusti 1945 hemställde kungl. lantbruksstyrelsen, att bidrag till byggnadsarbeten vid lantmanna- och lanthushållsskolor samt vid jordbrukets

yrkesskolor måtte för budgetåret 1946/1947 utgå med ett reservationsanslag av 4 000 000 kronor. Styrelsen påpekade därvid, att förutom ansökningar från 9 skolor om statsbidrag med sammanlagt 1 725 110 kronor, vilket behov i huvudsak kunde tillgodoses med tillgängliga medel för innevarande budgetår, till styrelsen hade inkommit ansökningar om statsbidrag till nybyggnader m. m. från 21 skolor avseende ett belopp av sammanlagt omkring 7 200 000 kronor. Därutöver hade styrelsen sig bekant, att ansökningar om byggnadsbidrag kunde förväntas från ytterligare ett stort antal skolor. I 1946 års statsverksproposition föreslås emellertid endast ett belopp av 2 600 000 kronor för detta ändamål.

Det belopp, som kungl. lantbruksstyrelsen äskat för ovan angivna ändamål, synes oss vara ett minimikrav. För att den vid 1939 års riksdag beslutade omorganiseringen av den lägre lantbruksundervisningen icke år efter år skall förhalas, måste det under krigsåren tillbakahållna anslaget nu kraftigt ökas och byggnadstillstånd beviljas i raskare takt.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte såsom bidrag till byggnadsarbeten vid lantmanna- och lantushållsskolor samt vid jordbrukets yrkesskolor för budgetåret 1946/1947 anvisa ett reservationsanslag av 4 000 000 kronor.

Stockholm den 16 januari 1946.

Nils Persson.

Filip Kristensson.
